

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: X., v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. B. F., proti povinnému **J. K.**, bývajúcemu vo V., **pre vymoženie 117,97 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 7 Er 223/2005, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012, sp. zn. 13 CoE 271/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 25. apríla 2012 č. k. 7 Er 223/2005–55 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)] a súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. náhradu trov exekúcie nepriznal. Dospel k záveru, že notárska zápisnica č. N 3603/2004, NZ 76363/2004 zo 16. októbra 2004 (spísaná notárom JUDr. J. K.) nemôže byť exekučným titulom z dôvodu, že nespĺňa zákonné požiadavky (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku). Plnomocenstvo udelené povinným v rozpore s § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka a uznanie záväzku (zo zmluvy o úvere uzavretej 25. júna 2003) podľa § 323 Obchodného zákonníka spolu so súhlasom s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú neplatné.

Proti uvedenému uzneseniu podala oprávnená odvolanie (na pošte 22. mája 2012) doručené okresnému súdu 24. mája 2012.

Podaním z 26. júla 2012, doručeným okresnému súdu 9. augusta 2012, oprávnená navrhla, aby bolo konanie prerušené postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a doplnila právnu argumentáciu k podanému odvolaniu. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor Európskej únie podal výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. decembra 2012 sp. zn. 13 CoE 271/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že úlohou Súdneho dvora EÚ v rámci prejudiciálneho konania v zmysle čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ je poskytnúť výklad práva Únie a nie uplatňovať právo na skutkový stav v konaní vo veci samej, čo je úlohou vnútroštátneho súdu. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných v konaní o veci samej, ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatňovanie vnútroštátnych predpisov. Rozhodnutie o prerušení konania je vecou výlučnej kompetencie vnútroštátneho súdu po zistení, že pre vydanie rozhodnutia treba rozhodnúť o výklade práva Únie. Odvolací súd v danom prípade nepovažoval oprávnenou predložené prejudiciálne otázky za kvalifikované, teda opodstatnené a právne relevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu. Preto uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny predpoklad na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o prerušení konania podala oprávnená odvolanie. Navrhla ho v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), odvolací súd zle interpretoval § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať

za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 13 CoE 271/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu

rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 13 CoE 271/2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová